

Č. 12.122.

Obecní poplatky. — Domovské právo: I. Pravidlo § 2 o. z. o., že se nikdo nemůže omlouvatí neznalostí zákona řádně vyhlášeného, platí nejen o zákonech formálních, ale též o pravidlech o vybírání obecních dávek a poplatků. — II. Nárok na vrácení zaplaceného poplatku za příslib dom. práva, nedojde-li k udělení státního občanství.

(Nález ze dne 7. listopadu 1935 č. 19.275/35.)

V ě c: Alex F. ve Vídni (adv. Dr. Arnošt Arnošt z Prahy) proti okresnímu úřadu v Uh. Hradišti o vrácení poplatku za příslib domovského práva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v B. přislíbilo usnesením z 26. června 1931 st-li domovské právo v obci pro případ nabytí čl. státního občanství s podmínkou, že složí do obecní pokladny 10.000.— Kč jako poplatek za příslib domov. práva, což on učinil.

Když st-li nebylo čl. státní občanství uděleno, domáhal se tento žádostí z 11. června 1932 vrácení zaplaceného poplatku s příslušnými 6%ními úroky. Žádost tu zamítla měst. rada v B. výměrem ze 3. srpna 1932 jako opožděně podanou s poukazem na § 5 odst. II schválených pravidel o vybírání poplatků za dobrovolné propůjčení nebo dobrovolné příslibení práva domovského. Odvolání proti tomuto výměru zamítlo měst. zastupitelstvo ve schůzi konané dne 11. října 1932 z důvodů měst. rady, poněvadž obec se opírá o znění schválených pravidel a podle nich postupovala a postupuje. Nař. rozhodnutím žal. úřad nevyhověl dalšímu odvolání z důvodů napadeného rozhodnutí 1. a 2. instance a z dalších důvodů vlastních.

O stížnosti uvažil nss toto:

St-l namítal ve svém odvolání, že ho měst. úřad v B. ve svém výměru o příslibení domovského práva nepoučil o právních následcích pro případ, že by mu státní občanství uděleno nebylo. Žal. úřad vyslovil v nař. rozhodnutí, že pravidla o vybírání poplatku byla v B. veřejně vyhlášena dne 13. září 1929, a neznalost právních předpisů, v nich obsažených, st-le proto neomlouvá. Bylo jeho věcí, aby si znalost jich opatřil. St-l namítá nyní ve stížnosti, že, i když je nepochybné, že neznalost zákona neomlouvá, považuje s druhé strany za stejně nepochybné, že vyhláška o pravidlech pro vybírání dávek nemůže býti stavěna na roveň zákonu a nemůže býti žádáno na jednotlivci, zejména když se jedná o osobu žijící v cizině, aby znala každé nařízení, jež ta která obec vydala třeba i před několika lety, jak tomu je v daném případě.

Nss nemohl dáti stížnosti za pravdu.

Městská rada v B. předepsala st-li poplatek 10.000.— Kč za příslib domov. práva podle pravidel o vybírání poplatků za dobrovolné propůjčení nebo za dobrovolné příslibení práva domovského, která byla schválena zem. výborem v Brně na základě § 43 odst. 3 zák. č. 329/

1921 Sb. výnosem ze 13. srpna 1929, a vyhláškou ze 13. září 1929 veřejně po 14 dnů vyvěšena. Zásada § 2 o. z. o., že nikdo nemůže se omlouvatí neznalostí zák. řádně vyhlášeného, neplatí jen o zákonech formálních, nýbrž o každé právní normě. Právní normou jsou i pravidla dávková. Publikaci takových pravidel upravuje § 43 zák. č. 329/21 Sb. Že pravidla o poplatku za domovské právo byla v daném případě řádně podle § 43 vyhlášena, stížnost nepopírá. Pak nemůže s úspěchem namítati, že st-li byla neznáma.

St-l vytýká pak nař. rozhodnutí vadu řízení, poněvadž se mu u příležitosti uložení poplatku za příslib domovské příslušnosti současně nedostalo poučení o preklusivní lhůtě pro žádost o jeho vrácení, když by příslib, za nějž poplatek byl požadován, stal se bezpředmětným. Ani tuto námitku neuznal nss důvodnou. Dávková pravidla sama nepředpisují, že by strana měla býti poučena o preklusivních následcích nezachování lhůty, stanovené pro žádost za vrácení poplatku. Pokud st-l snad má na mysli předpisy zák. č. 55/14 z. z. mor., jest na omylu, neboť tento zákon upravuje jen poučení o opravných prostředcích, a tedy na daný případ nedopadá.

Pokud st-l posléze namítá, že město B. se poplatkem za příslib domovského práva bezdůvodně obohatilo, je námitka tato bezdůvodná, ježto poplatek podle pravidel se vybírá za příslib domovského práva, který se v daném případě také stal. Vrácení poplatku za dobrovolný příslib práva domovského, nebylo-li žadateli přiznáno státní občanství republiky Čsl., jest pak podmíněno podle § 5 cit. pravidel včasným podáním žádosti, tato podmínka však zde splněna nebyla. Nelze tedy o bezdůvodném obohacení obce mluvit.

Č. 12.123.

O b e c n í v o l b y: I. * Zákaz agitace ve volební místnosti mezi voliči, vyslovený v 2. odst. § 37 řádu volení v obcích, platí nejen pro volby obecního zastupitelstva, nýbrž i pro volby obecní rady. — II. * Volební místnosti, v níž podle ustanovení 2. odst. § 37 řádu volení v obcích není dovoleno mezi voliči agitovati, rozumí se jen místnost, v níž se koná volební akt, nikoli též místnosti přilehlé. — III. * Agitace mezi voliči mimo místnost volební v jiných prostorách téže budovy jest sice trestna podle ustanovení § 68-III-1 řádu volení v obcích, není však vadou volebního řízení, pro niž by bylo možno zrušiti volbu obecního zastupitelstva nebo obecní rady.

(Nález ze dne 8. listopadu 1935 č. 19.223/35.)

V ě c: František Z. (adv. Dr. Vladimír Domorázek z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o volbu obecní rady.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.